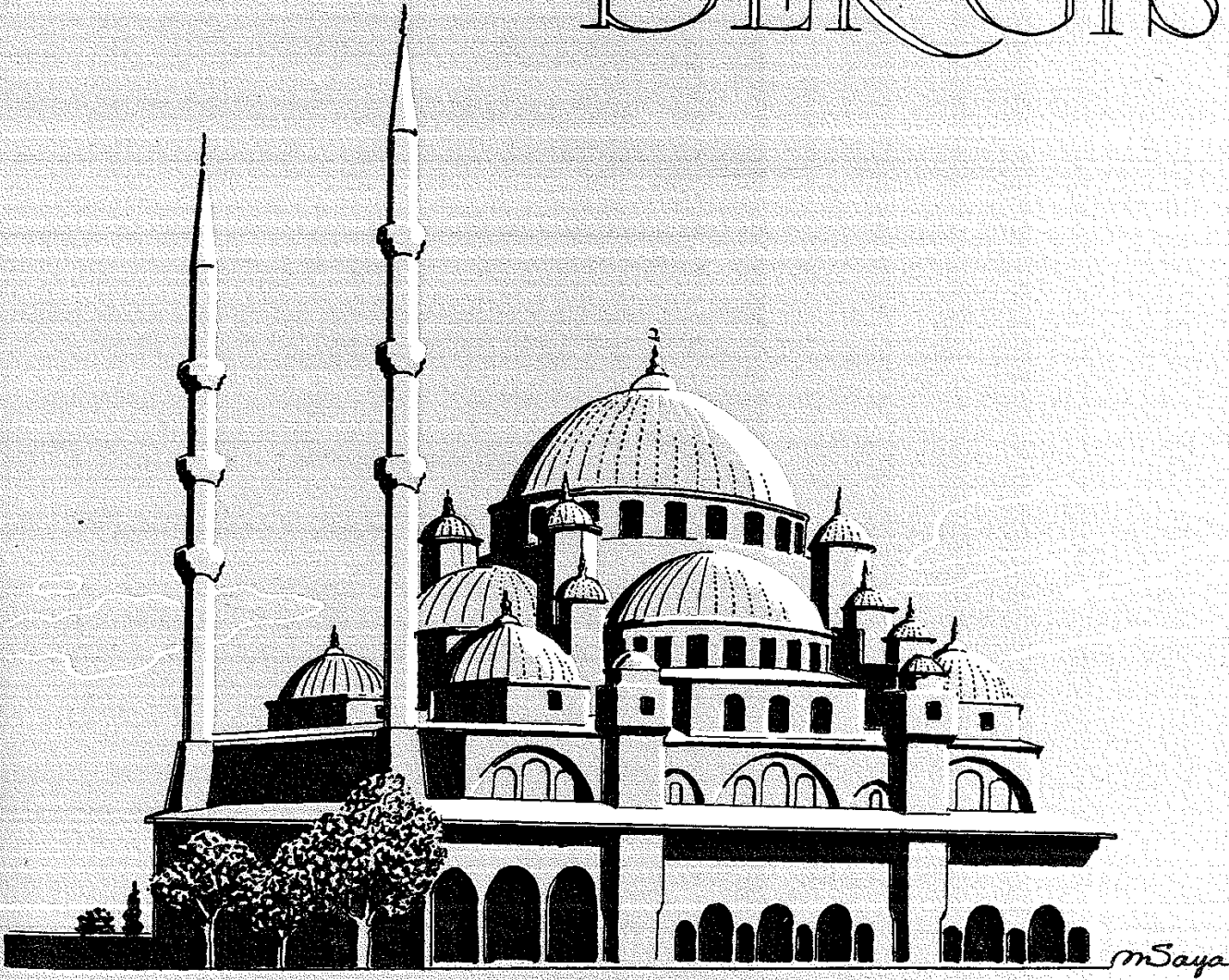

Diyanet

İŞLERİ
BAŞKANLIĞI

DERGİSİ

DİNİ - AHLÂKÎ - EDEBÎ - MESLEKÎ AYLIK DERGİ

5. Cilt

Temmuz 1966

7. Sayı

MÜSLÜMANLAR ARASINDA TANIŞMA (Teârûf)

Veli ERTAN

İnsanların, cemiyet halinde yaşama arzusu fitratlarında mevcuttur. İctimâî yönden biribirleriyle yardımlaşmaya ve dayanışmaya ihtiyaçları vardır. Hazret-i Âdem'den bugüne kadar topluluk hayatı devam edegelmiş ve gene böylece kıyamete kadar devam edip gidecektir.

Beşerin tekâmülü ve medeniyetin inkişafı ancak cemiyet halinde yaşamakla mümkündür. İşte bu suretledir ki, bugünkü gördüğümüz medeniyet meydana gelmiştir.

Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'de, Hicr Sûresinin 13 üncü âyetinde meâlen : "Ey insanlar! Doğrusu sizi bir erkekle bir dişiden halkettik. Sizi tanışasınız, bilişesiniz diye kabilelere ve milletlere ayırdık. Şüphesiz Allah'ın indinde en keriminiz, takvâca en ilerde olanınızdır. Allah her şeyi bilendir ve haberdardır." buyurmuştur.

Âyet-i Kerîmede geçen "teârûf" kelimesi lûgatte, tanışma, biribirlerini yeniden tanıma, birleşme anlamınadır.

İnsanların biribirleriyle tanışmasından yardımlaşma ve dayanışma doğar.

Bu âyet-i celîlede Cenâb-ı Hak, bir ana ve bir babadan geldiğimizi haber vermekte ve bütün insanların kardeş olduklarını da mutlak olarak beyan buyurmaktadır.

Aynı zamanda bu âyet-i kerîmede hitap, bütün insanlardır. Binaenaleyh insanlar fitraden biribirine eşit haklara sahiptirler.

İslâm dininde kavim ve milletlerin biribirine üstünlüğü hasep ve nesep bakımından değildir. Böbürlenip gururlanmanın mânâsı yoktur. İnsanlar arasında müsavât vardır. Rûchaniyet yalnız takva yönündendir. Asıl olan, biribirleriyle tanışmalarıdır. Bu tanışma ise şüphesiz sevginin bir neticesidir.

Vaktiyle İsâm adında birinin soyu ve sopunda siyâdetle hiç bir alâkası olmadığı halde sonradan istîdad, rûşt ve kiyasetiyle kendisi siyadete ulaşabilmiştir. Bundan dolayı Araplar arasında : "Koruyucu ol, fakat mütekebbir olma." anlamında bir atasözü vardır. Binaenaleyh gelip geçmiş ecdadıyla tefahur etmenin İslâm dininde yeri yoktur. Asıl olan insanın içinden gelen meziyetleriyle kendisini bulunduğu muhit ve cemiyete sevdirmesi yerinde olur. Bunun aksini düşünmek kötü ahlâk şumülüne girer ki bu da İslâm dininde tecvîzi kabil değildir.

Herkes kendisine göre bir kıymettir. Fakat bu kıymet ancak insanlara karşı yapılan iyiliklerle, hüsnü muâşeretle ölçülür. Bilhassa müslüman olanların muârefesi mühimdir. Bu her müslüman üzerine bir borç-

DİN İŞLERİ YÜKSEK KURULU KARARLARINDAN

Konu : Yıkanması doktorca mahzuru bulunan bir insanın namaz kılması Hk.

Karar No : 35

Yüksek Başkanlıkca 15.3.1966 gün ve 18235 sayı ile kurulumuza havâle buyurulan Akhisar Müftülüğünün 8.3.1966 tarih ve 1 - 98 sayılı yazılarına ekli Emekli Nahiye Müdürü Fahri Çubukçu'nun yıkanması doktorca mahzurlu görülen bir insanın namaz ikâmesi hakkında 7.3.1966 tarihli dilekçesi incelendi :

Bir müslümanın vücûduna su dökülmesinin zararlı olduğu, hâzik bir müslüman tabib raporu ile sabit olduğu takdirde, yapacağı ibadetleri zaruret icabı teyemmümle yapması dinen câizdir. Cünüb hâlimden temizlenmek de aynıdır. Teyemmüm için niyet şarttır. Namaz için niyet edilerek yapılan teyemmümle abdesti bozuluncaya kadar bütün ibâdetleri yapar.

Ancak, yalnız Kur'an okumak için niyet ederek teyemmüm etmiş ise, namaz kılmak için yeniden teyemmümü lâzımdır.

Binâenaleyh, hastalığın devamı müddetince her zaman abdest ve gusül icap eden yerlerde gereğince hareket edilmesi için dini ahkâmın adı geçene tebliğine oybirliğiyle karar verildi. 26.3.1966

tur. Zira Resûl-i Ekrem mü'minlere hitaplarında daima geniş mikyasta kardeşlik üzerinde durmuştur. Kur'ân-ı Kerîm de bunu âmirdir.

Her insan hür doğar, hür yaşar. Bunun için yaşaması tabii bir haktır. Böyle olmakla beraber tabii ve içtimaî kanunlara riayet etmeğe ve cemiyet içinde kendi takatı nisbetinde çalışmaya mecburdur. Bu hususları da hukuk ilmi tâyin etmiştir.

Hukuk, bilindiği gibi cemiyet hayatı yaşayan insanların hak ve görevlerini tanzim eden bir ilimdir. Bunun neticesinde riâyet mecburî olan kaideler yani kanunlar çıkar.

İslâm dininde mü'minler birbirinin kardeşidir. Resûl-i Ekrem bir hadîs-i şeriflerinde : "Sizden hiç biriniz, nefsi için sevdiği, istediği şeyi, kardeşi için de sevmedikçe ve istemedikçe olgun mü'min olamaz." buyurmuşlardır.

Bizim için kurtuluş yolu şüphesiz dinimize sımsıkı sarılmakla mümkün olacaktır. Çünkü bu dinin hakiki koruyucusu Cenâb-ı Hak'tır.